

Stabat Mater

T: Jacopone da Todi, 13. století

N: chorál

1. Stála Matka u-plakaná pod křížem jak bolest samá, v hořkých vzlycích pro Syna.
2. Její srdce Bohu dané,
truchlící a zbědované
sedmerý meč protíná.
3. Žaluplná, zarmoucená
nebem požehnaná žena,
matka Boží, prostá vin.
4. Hlavu sklání do svých dlaní,
pohled na kříž vždy ji raní,
trpí na něm její Syn.
5. Matko Boží, Matko naše,
kdo nad tebou nezapláče,
když tě vidí v mukách stát.
6. Vidět Ukřižovaného,
tebe v slzách vedle něho,
nutí duši zaplakat.
7. Naše vina tvého Syna
týrá tobě před očima,
vidíš Krista v krvi ran.
8. Vidíš jeho teskné rány,
úzkost jeho umírání,
smrt, v níž zůstal strašně sám.
9. Matko Boží, lásku dej mi,
kéž je tvůj a můj žal stejný,
kéž už sama netruchlíš.
10. Dej, ať patřím Kristu Bohu,
den ze dne ať více mohu
hořet láskou, být mu blíž.
11. Maria, do srdce mého
vtiskni rány Syna svého,
jeho kříž kéž je i můj.
12. On mé viny smýval svými
krvavými zraněními,
tento trest nám rozděluj.
13. S tebou pláče, slza smáčí
oči, jimiž nevypláče
soucit s tebou, ženo žen.
14. Veď mě pod kříž svého Syna,
jenž svou náruč rozepíná,
s tebou stát chci pod křížem.
15. Panno pannen plná jasu,
nežij sama trpkost času,
přijmi, prosím, lásku mou.
16. Maria má, kéž ty sama
dáš mi nést smrt Krista Pána,
přijmout ránu za ranou.
17. Kéž mě jeho rány zraní
a kéž opojení dá mi
jeho kříž a jeho krev.
18. Až před Božím soudem stanu,
přijď mi, Panno, na ochranu,
vzdal ode mne Boží hněv.
19. Kéž jsem křížem, smrtí Páně
chráněn v lásce svrchované,
milost buď mou záchranou.
20. Tělo zemře, Ty však, Panno,
dej, ať je mi nebe přáno,
kéž Bůh přijme duši mou. Amen.